

Vinjeveien 11-13.februar. 2011.

Spente pakket vi bilen full, tok et raskt overblikk og vekslet et blikk: ”Har vi husket bisk?” Jepp – alt klart. Vår lille Rikkemor satt forventningsfull på vei til en weekend hos bestemor og bestefar. Overleveringen gikk fint, hvor hun kaster seg over haugen med pannekaker og vinker: ”ha det ha det”. Vi vender nesen innom Rema og handler inn nødvendig proviant for en helg på Vinjeveien med en gjeng Irsk setter folk arrangert av NISK avd 3. Forresten to innslag av Gordon settere må ikke forglemmes – ja til flerkulturelt miljø!!!

Vi hadde fått anslått ca to og en halv times biltur fra Lillehammer, men pga diverse forsinkelser på veien utviklet det seg til en lang biltur. Kombinasjonen med forsinkelser og dårlig retningsans av undertegnende med bedre halvdel kom vi endelig frem på hytta. Dette takket være god veiledning og lokale tips av våre gode venner Eli og Roy Åge. Synet av fakler og lys i vinduene førte til at stiv rygg og skjulte gjesp var glemt...Vi hadde jo tross alt tilbrakt fredagskvelden sammen i en tysk prima vare med både mat og godis☺

Vi rullet ut soveposen i annekset på hytta som skulle romme seks stk voksne og fem stk hunder på hele 12 kvm. Spente...veldig spente på om ole lukkeøye fikk plass blant oss – men det gikk utrolig bra. Med åpent vindu, fyrevakt som sviktet, og alle som tok hensyn med en god porsjon, latter, smil, tålmodighet og gode empatiske evner – vi gikk ut når vi skiftet mening for å si det sånn. I stor hytta var det plass til åtte voksne, og ni hunder. Dette var vår base for helga hvor vi koste oss fredag kveld med gjennomgang av morgendagen, deling av lag ut fra hunder og erfaring. Kjell Arne Odloien og Kai Kjernsholen var instruktørene våre. Erfarne og dyktige som delte ærlige meninger og alle ville ha ris og ros, tips og råd. Noen av oss fruene var en smule skeptiske til å gå som fører av våre lovende men med noen glass rødvin eller pils så kastet vi oss i utfordringen dagen etter. Kvelden var veldig hyggelig og de første ruslet i seng ved halv to tiden og de siste ved tre tiden.

Alle var allikevel friske og raske dagen etter, så etter en rask dusj med våtservietten og en tur inn på utedoen og tannpuss i det fri satt vi ved frokostbordet kvart på ni presist. Der smurte vi også med oss nister og kokte kaffe. Vår kaffe koker Eli tok oppgaven på alvor og alle uten unntak fikk det de ville på termosene kaffe eller kakao.

Hundene ulte om kapp der vi pakket dem inn i varmeteppe og på med sokker. Det var kaldt med solen skinte. To partier på tur innover fjellet i hvert sitt område på jakt etter rypene. Kvelden før delte vi gruppa i to partier som skulle føres av Kai og Kjell Arne. Vår Mickey kom på Kai sitt parti sammen med Oscar og Isabell, Popcorn og Eli og Roy Åge, Terkel og Janita og Terje. Lørdag ankom Nikki og Hilde som ble med vårt parti. Hilde viste seg å være en regnskapsfører verdt sin rolle da hun hadde levd på wiener og grandis siste uka og måtte ofre fredagskvelden pga nok en overtidskveld på jobb. Det var godt hun avsatte resten av helga sammen med oss slik at Kai sin Pan og Djærven fikk en hund til som kunne vise frem sine talenter og være et godt forbilde for våre unge lovende.

Det andre partiet hadde Kjell Arne og Bjørk som sine førere godt bemannet med Eldri og Mille og Ylva. Og hundene til Eldri har stor respekt for sin sjef...medarbeidersamtaler på jobb blekner i forhold...skinnen bedrar og hun har enormt god erfaring og lederskap til sine hunder. Mange gode innspill til gruppa vil jeg tro. De andre på partiet var Abba og Karen, Ann Kristin og Arnfinn med Bris og Shadow.

Dagen skinte i tilnærmet påskesol i knall føre, dog noe tungt for hundene enkelte partier. Nikki fant fugl sammen med Kai sin Djærven. De andre viste gode søk, og stor interesse og teft for rypa. Vi fikk hele tiden gode tips og råd fra Kai – og en liten stående rast hvor vi koste oss med sol i ansiktet, brødiskiver, sjokolade og kaffe. Hundene fikk en liten hvil med lunsj på boks før vi ruslet videre. Etter fem timer var hele gjengen ved godt mot og glade og fornøyde. Jeg kunne i kulissene høre ..Pils og solvegg så noen av gutta begynte nok å ane at kroppen trengte flytende føde utover det sekken kunne tilby;)

Vel hjemme igjen i vår store komfortable hytte fikk hundene vann og mat før de alle tok seg en velfortjent hvil i buret sitt. Det andre partiet ankom en time senere like røde i kinnene og med like slitne hunder. Fuglearbeid på Mille og Bjørk – og de andre hundene hadde også vist stor interesse og teft for rypa med gode søk. Evalueringen ble tatt før middag i plenum etter samtykke fra alle med ærlige tilbakemeldinger.

Kokk for kvelden alla Hellstrøm var vår alles Eli Aateigen. Menyen til Hellstrøm besto av elggryte, ris og grønnsaker...nam nam det smakte utrolig godt etter en hel dag i fjellet. Desserten var et innslag fra Matmor Mickey en stor og HØY sjokoladecake som smeltet på tungen for de fleste. Det som ikke ble spist den kvelden ble tatt til frokost og med i sekken dagen etter.

Det ble videre en koselig kveld hvor praten satt lett og ledig om hund, morsdag, konservative forhold, og andre mellommenneskelige forhold som det kan være naturlig å ta på fjellet der ting ikke er så høytidlig og nøye. Tror ikke noen savnet verken tv 2 eller nrk den kvelden...

Men allikevel uten en god natts søvn duger man ikke, så de fleste var fornuftige og fant sengen nokså tidlig. Det var godt for en sliten skrott....

Dagen etter ny giv med felles frokost, smøring av nister, og felles dugnad på vask av hytta. Alle hundene hadde ladet batteriene og var klare til ny runde i fjellet. Partiene ble fordelt litt annerledes etter lørdagen. Fortsatt mange lovende ord om våre håpefulle som virkelig nøt stundene. Et flott fuglearbeid av Kai sin Djærven som avsluttet med apport i god stil.

Fire –fem timer rikere av erfaring gjorde at vi dro hjem med et smil om munnen. Turen hjem gikk utrolig fort og vips så var vi hjemme i stua med veslejenten på fanget som hadde bakt morsdagskake sammen med bestemor...nam nam igjen...og til dere på tur – det hører med til historien at morsdagspresangen i år ordnet jeg selv på en bensinstasjon på vei hjem – det kom vel ikke som noe overraskelse, men det flotte var jo at en gentlemen av en mann var stor kar og sendte med kortet sitt – og ja det skal ikke stå på det nei;)

Go`sliten la vi oss litt mer komfortable i en varm, stor seng på et rom uten fire andre og uten fem hunder.... Nesten så vi ikke fikk sove det var jo så stille og ensomt....

Tusen tusen takk for en utrolig fin tur!!!

Ekstra takk til Kai og Kjell Arne for at dere tok dere jobben med å føre an i fjellet og dele erfaringer og nyttige råd. De skal vi ta med oss videre i treningen.

Og til slutt en stor takk til Eli for at du er den du er –turen hadde ikke vært den samme uten deg – ratt ikke sikkert det hadde blitt noe tur heller;) Du er absolutt helt unik.....

Med hilsen

Tone og Leif Arne Eriksen.